

Pytanie prejudycjalne

Czy w przypadku, w którym państwo członkowskie nie może skorzystać z przyznanego mu w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE⁽¹⁾ uprawnienia do uznania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny z uwagi na nadanie statusu uchodźcy w innym państwie członkowskim, gdyż warunki życia w owym państwie członkowskim naraziłyby wnioskodawcę na poważne ryzyko nieludzkiego lub poniżającego traktowania w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 3 ust. 1 [2] zdanie drugie rozporządzenia nr 604/2013⁽²⁾, art. 4 ust. 1 zdanie drugie i art. 13 dyrektywy 2011/95/UE⁽³⁾ oraz art. 10 ust. 2 i 3, art. 33 ust. 1 i 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE należy interpretować w ten sposób, że dokonane już nadanie statusu uchodźcy uniemożliwia temu państwu członkowskiemu przeprowadzenie swobodnej oceny złożonego w tym państwie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej i zobowiązuje go do nadania wnioskodawcy statusu uchodźcy bez oceny materialnych przesłanek dla tej ochrony?

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przedrządowana) (Dz. U. 2013, L 180, s. 60)

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przedrządowana) (Dz.U. 2013, L 180, s. 31, sprostowana w Dz.U. 2017, L 49, s. 50)

(3) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 15 grudnia 2022 r. – Meta Platforms Ireland Limited/Bundesverband der
Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.**

(Sprawa C-757/22, Meta Platforms Ireland)

(2023/C 104/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca rewizję: Meta Platforms Ireland Limited

Druga strona postępowania rewizyjnego: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytania prejudycjalne

Czy mamy do czynienia z dochodzeniem praw naruszonych „w wyniku przetwarzania” w rozumieniu art. 80 ust. 2 RODO⁽¹⁾, jeżeli stowarzyszenie ochrony interesów konsumentów opiera swoje powództwo na tym, że prawa osoby, której dane dotyczą, zostały naruszone, ponieważ nie zostały spełnione obowiązki informacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 1 zdanie pierwsze RODO w związku z art. 13 ust. 1 lit. c) i e) RODO dotyczące celu przetwarzania danych i odbiorcy danych osobowych?

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (zwane dalej „RODO”, Dz.U. 2016, L 119, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2018, L 127, s. 2; Dz.U. 2021, L 074, s. 35).